

ποιήζον· με το 1945. Τότε το πολιτειακό έκκληψεν την αντίδραση. Τώρα η αντίδρασις υπάρχει κίνδυνος να αποκολύπη το πολιτειασμόν. Είς άλλην στήλην η εφημερίς γράφει ότι ο κυριώτατος «κοινωνιστής» υπήρξεν ο κ. Μαρκεζίνης, ο οποίος τότε άρχηγός της «συνάθεσις» διαφόρων επερωμένων παρατάξεων. Γρόφαι έπίσης ότι εις την συμμαχική εκλήθησαν, με το Ίζηυλόντων, νέπειστον προτείνον τα ρόλον και μερικόν «δημοκρατικόν» παρτίτζον· μεταξύ των οποίων οι κ. κ. Ήλμπεργκ και Δοξιάδης. Είς τον πρώτον είχε δοθή η υπόθεσις εάν έπαινούται το «πρεζίκόπιμα» να γίνει πρωθυπουργός, αλλά την τέ-

και ο πολυεστρώτος ίδινός α-
γωνιστής, ο Θερμ. Σπορυλάς
τέλειαν επί μακροτόνου εν άλλη
την προσήλθα τέλος νέγας συν-
εργασίας της πολιτικής του
Λαϊκού κόμματός. Καί κατά
λήγουσιν: «Αν δέν ήτο το Λα-
ϊκόν, η Έλλάς δεν θά όπαί-
νευ. Το Λαϊκόν Κόμμα τής ε-
στας. Το Λαϊκόν Κόμμα έφε-
τάλας το καθήκον του. Το
Λαϊκόν Κόμμα νίκησας.

«ΤΟ ΒΗΜΑ» γράφει πάλι το
κυβέρνησις θεσπίζη προνομία
δέν έμπνιες έμπνισσύνην είς το
κόμματι, το καλλίστου έν ποί-

(Συνέχεια είς την άγη σελ.)